

DOMOVINA

izkaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 3-krono timske pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnin za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrlet 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Naši okrajni zastopi.

Štajarska je izmed dežel, v katerih bivajo Slovenci, edina, ki ima okrajne zastope. Zato naši rojaki v drugih deželah samo približno vedo, kakšne važnosti so isti za nas, ne vedo pa presoditi težav, s katerimi se nam je baš v sedanji dobi boriti na Štajarskem, da vzdržimo te važne korporacije v slovenskih rokah. Govorimo danes na kratko o našem narodnem položaju s posebnim ozirom na naše okrajne zastope.

Naši okrajni zastopi so za okraje prilično to, kar so deželni zbori za dežele. Bili bi naj nositelji ljudske volje nasproti volji vlade, na Spodnjem Štajarskem torej govorniki, po katerih govori in svoje dotične potrebe, kulturne in gospodarske, urejuje tu bivajoči slovenski narod. Okrajni odbori pa imajo v manjšem okrožju nekako ulogo deželnega odbora in se volijo kakor deželni odbori odtodno izmed števila vseh zastopnikov izvoljenih vsako tretje leto v okrajni zastop. V sestavi okrajnega zastopa je uveljavljeno — žalibog! — kakor v deželnih in državnem zboru takozvano načelo zastopstva interesnih skupin, tako da ogromna večina kmetijskega prebivalstva voli le mal odlomek izmed števila vseh zastopnikov, malo število meščanov — nemčurjev — skoro enako število, veliko obrtništvo — pri nas tudi nemško — zopet nerazmerno veliko število zastopnikov, in par desetoric volilcev iz veleposestva toliko zastopnikov kakor po 50000 kmetijskega prebivalstva. O tem še pozneje nekaj besed.

Dasiravno je ob sklepanju o zakonu glede okrajnih zastopov na Štajarskem imela nemška večina odločilno besedo, vendar so se baš vsled vpliva spodnještajarskih Nemcev nemški poslanci v deželnem zboru na vse kripnje začeli poteg-

vati za sprejetje zakona, s katerim bi se okrajni zastopi sploh odpravili, ali pa, da bi se okrajnim zastopom odvzele vsaj šolske zadeve. Vse to bi se naj zgodilo iz tega vzroka, ker je doslej večina okrajnih zastopov na Spod. Štajarskem bila v slovenskih rokah. Nemci pa hočejo, da bi vsa moč zopet prešla v roke po večini nemškega deželnega zbora in deželnega odbora — zlasti šolske zadeve, da bi se iz Gradca uspešneje ponemčevalo. In res, deželni zbor je ob odločnem ugovoru Slovencev sprejel proslulo lex-Stallner, s katerim zakonom bi se dal odločilni vpliv in večina zastopnikov meščanstvu — nemškemu. Vlada si vsled odločilnega ugovora s strani Slovencev vendar ni upala predložiti tega zakona cesarju v potrjenje.

Če pa okrajni zastopi ostanejo, postati morajo na vsak način nemški, to geslo so si Nemci vsled tega osvojili in žalibog jim v dosego tega cilja krépkó pomaga zmiraj nam krivična avstrijska vlada — in še bolj nam žalibog škoduje slučajno skrajno neprijazni razvoj gospodarstvenih razmer — v veleposestvu.

Leta 1896. se je sklenilo v državnem zboru znani zakon o osebnem davku in ob ti priliki se je sklenilo v korist poljedelcev dovoliti od direktnega zemljiškega davka 10% ni popust. Vsled tega je kar cela vrsta prejšnjih slovenskih veleposestnikov, ker vsled popusta ne plačajo več zahtevanega zneska letnih 120 K direktnega davka, bila od vlade oropana volilne pravice v veleposestvu, kar je za Slovence glede okrajnih zastopov postalo velusodno. Iz tega vzroka so Slovenci propadli pri volitvah v okrajni zastop v Brežcah in v Slovenski Bistrici in ista nevarnost preti še nekaterim našim okrajnim zastopom, Ptuj, Celje! Očividno je, da je protipostavno ne vzeti za merilo v resnici predpisani,

ampak vsled popusta znižani davek ter istega vzeti za podlago volilne pravice. Če bi Nemcem nasprotno bilo ugodnejše, gotovo bi vlada smisel zakona razlagala drugače nego sedaj, nasproti Slovincem pa postopa, kakor je bolj prav — za Nemce!

Pa še drugače se hoče Slovence na vsak način oropati večine v veleposestvu. Ako ima kak meščan — nemški seveda — na kmetih posestvo, v mestu pa hišo, od katere plačuje najemninski davek, hoče se vse te volilce popolnoma protipostavno utihotapiti v veleposestvo. V Celju se je vpisalo v volilni imenik veleposestva vse polno meščanov, ki plačujejo k večjemu po 50 K davka od zemljišča, in k temu davku se je po krivici prištel najemninski davek od mestnih hiš, ki niso z zemljišči nikakor v zvezi. Vlada seveda ni v zadregi za izvedence, ki po svoji nemški vesti spoznajo, da taka celjska mestna hiša tvori gospodarsko enoto s kako njivo v Vojniku ali na Dobrni. To je prava pravcata lex-Stallner v praksi. In vendar je upravno sodišče celo o istih konkretnih slučajih že davno končno razsodilo, da takim posestnikom ne gre volilna pravica v veleposestvu. Tako delajo avstrijske vlade, tako kršijo zakone, da bi Nemcem pomogli vsaj do začasne zmage, najsi stori potem upravno sodišče, kar si hoče.

Kar nam pa v tretji vrsti občutno škoduje, je dejstvo, da grede za Nemce v boj vsi deželni instituti s svojimi veleposestvi, nadalje nemška rudniška in železniška podjetja. Pri nas pa vsled splošnega slabega stanja kmetijstva ni posebne tendence tvoritve novih veleposestev, ki itak malo dobička prinašajo, dočim si tuji — Nemci — lahko kupujejo veleposestva za — zabavo.

To smo navedli, da se bode moglo uvideti vzroke nemških zmag glede okrajnih zastopov

LISTEK.

Nemškutarji.

Prirodopisna črtica. Spisal Nevesek do v pouk narodnim in nérodnim ljudem.

(Konec.)

4. Prisiljen nemškutar (nemškutarius invitatus seu aere alieno coactus)

je usmiljenja vredna stvarka. Po njegovi zunanosti je enak kmetavsu; a on se razlikuje od njega, kajti pri volitvah vleče le primoran z našimi nasprotniki, ker oni mu grozijo, ako ž njimi ne voli, naj pa poplača dolgove. Zastavil je namreč celo svoje imetje in kožo nemškutarskim pijavkam in se zadolžil do vratu ter zdaj dela na njih korist noč in dan, dokler ga ne poženo iz kože. Vidimo sicer, da se število teh usmiljenja vrednih manjša, in smemo se gotovo nadejati, ako delajo naši denarni zavodi pravilno in spolnjujejo njim dano sveto nalogo, da prihodnji raziskovalec nemškutarjev te nemškutarske vrste več med živimi ne najde in bode govoril o prisiljenem nemškutarju, kar zdaj pri rodoslovec piše o mamutu.

5. Nedolžni nemškutar (nemškutarius innocens seu viniplenus)

postane lahko iz našega skromnega, ponižnega kmeta. Ako namreč ta pregloboko pogleda v

glažek in večjo muho dobi, začne vezati, če le nekaj nemških besedi zna, gotovo nemške otrobe tako, da bi se, poslušajoč ga, razjokal čiste radosti sam železni (zdaj po smrti kameniti) Bismarek. Kadar je prav dobre volje, zapoje tudi kako nemško, posebno če je nosil kedaj „belo“ suktnjo; ako ga pa razjezijo ter nočejo poslušati njegovih neslanih kvant, zakolne — nemški zakramentira ali madžarski zaištenekteremtira, da bi ga imel za obostroženega Madžarembera. Ko ga pa čez noč muha mine, zopet vam je potrpežljiv slovenski trpin.

6. Nemškutar nevednež (nemškutarius ignarus)

je tudi kmetijskega rodu in vsekako popolnoma nekriv sam svoje neumnosti. Nevednež je vprežen v nemškutarski jarem ter vleče z vso močjo na nemčurski vrvi kot neumen vlek in pomaga nemčurjem v javnem življenju, postavim pri volitvah. Največ nevednežev životari ob nemških mejah, kjer kobile še za „caun pripintajo“. Žalibože še tjakaj ni prisvetila zvezda narodnega napredka in narodne prosvete, tam še čaka mnogo, mnogo dela, ali delavcev je malo; zato rej pa pravim o teh nevednih nemškutarjih s svetim pismom: „Odpustite jim, saj ne vedo, kaj delajo“.

7. Navadni nemškutar (nemškutarius vulgaris)

je obrtniškega stanu in živi v nepreglednih mno-

žicah po koroških, štajarskih, deloma tudi kranjskih nemškutarskih mestih. On je gospod, kar ga ni pod klobukom. Kot kmetijski sinek pride k nemškutarskemu mojstru ter se tam koristne obrtnije in za nameček pristne nemškutarije izučí. Sčasoma postane mojster, napravi pod svoj narisan in obešen čevlji, klobuk, krub, stol itd. nemški napis in tamkaj lahko bereš, če se ti poljubi, čudovito spakedrana lastna imena, n. pr. Bratschitsch, Walentintschitsch, Woschnagg, Tschantsch, Wretschko in druga končujoča se na itz, igg, agg in takov spak. To so vam pristni nasledniki Koruska Hermana, slavnega krotitelja Rimljanov. Njegovo nemško mojstrsko pismo, še bolj pa pozlačen nemški napis nad vrati navdajata ga z nemškim ponosom in bismarkovim duhom, in gorje temu, ako ga ima gospod mojster malo pod kapo, kateri bi se drznil trditi, da naš mojster vendar ni nemškega pokolenja. Saj pa je tudi njegov občevalni jezik nemški, če svojemu učencu zapoveduje: „Di čunka cvilt, trag ir pominje“, ali pa „genaus spaltu di kladen, ber mar pohen poticen“ itd. — Kakorkoli usta odpre, čuje se iz njegovega izgovarjanja besed, da je „Windischer“; saj so tudi pred leti celo nemški Gradčanje celjske nemškutarske pevce pravilno „Windische“ = Slovence nazivali, kar pa je nemškutarske duhove Celjanov malo razburilo. — Ti nemškutarski obrtniki so vam oni Nemci, na koje se opira nemški kričač

n. pr. v Brežicah in Slovenski Bistrici. Težki časi so to in treba bode ljutih bojev, da si opomo-remo. Iz naših porazov se pa ne sme sklepati, da isti soglašajo morebiti z našim splošnim narodnim propadanjem. Vzroke ste videli, tiče v splošnem neugodnem razvoju kmetijstva, tiče v kršenju postave s strani avstrijske vlade — v prid Nemcem. Obupavati v tem položaju, bilo bi pa najneprimernejše in najnečastnejše, kar bi mogli storiti. Nikakšna zasluga ni — biti navdušen narodnjak v časih zmagoslavja, v trpkih trenutkih se bojevati za pravice naroda, to je moško, to je vzvišeno, to je častno. Naš narod je preстал že mnogo hujše nesreče in nevarnosti. Tudi zdaj se ne dajmo vpogniti, pogoj napredka je čil duh v vseh narodnih vrstah. To o našem položaju s posebnim ozirom na naše okrajne zastope.

Spomini na ustanovni shod murskega Sokola!

Minilo je slavnostno navdušenje, minil je ta krasni dan in danes se še samo z veseljem spominjamo onih veselih in radosti polnih trenutkov. Posebno govori posameznih gubernikov se še danes med ljudstvom vedno razmotrivajo in vsakdo si želi v kratkem zopet takega shoda, takih gubernikov. Da se je veselica tudi v gmotnem oziru jako dobro obnesla in da je društveni blagajni vrgla čez 400 kron dohodkov, se imamo v prvi vrsti zahvaliti našim požrtvovalnim narodnim damam kakor požrtvovalnosti našega ljudstva sploh. Da pa je v bifeju vključ temu, da je bil z vsem mogočim tako bogato založen, še vendar vsega zmanjkalo, je pri tako ogromnem obisku jasno.

Brzjavno in pismeno so društvu častitali: Iz Maribora: Politično društvo, čitalnica, slovensko društvo, člani mariborske čitalnice, športno društvo in dr. Rosina; iz Ptuja: Čitalnica, dr. Miroslav in Oton Ploj, narodnjaki iz ptujskega polja; iz Šoštanj: Dr. Mayer, Planinšek, šaleška čitalnica, tržka občina; iz Ljubljane: Rožman; iz Idrije: Sokol; iz Zagreba: Sokol; iz Kranja: Sokol; iz Gradca: oče Hrašovec in društvo „Naprej“; iz Celja: Dr. Dečko in dr. Hrašovec.

Jako krasen pozdrav je poslal mlademu društvu Prostoslav Kretanov, katerega priobčimo dobesedno:

Pozdrav „Murskemu Sokolu“.

Dični „Murski Sokol“, krepko razprostriraj
Danes mladočile Ti peruti svoje;
Z držnim kljünom, s kremplji ostrimi iztiraj
Hripave vse čuke, gávrane in šóje;
Pazno se po Murskem polju nam oziraj,
Čúvaj svojega rodú različne sloje;
Kličí, vabi in v krdéla kólo zbírāj
Jasnogrih pévskih ptičev pestre róje;
V svóobodnem jim logu varni dom odpiraj,
Da veselo v njem krilatcev zbor zapóje!

Na Kvarneru, dne 14. avgusta 1903.

Prostoslav Kretanov.

govoreč o nemških trgih in mestih po naši lepi Sloveniji.

Navadni nemškutar, četudi se je navzel in napil nemškega duha, je samobsebi precej nedolžna stvar in kot posameznik posebno na kmetih ne škoduje mnogo; toda, kjer se nabaja v večjem številu, kakor po mestih in trgih, tam se kaže njegova škodljivost in kvarnost pri volitvah, odkar jim je ministrstvo grofa Taaffeja podelilo volilno pravico, da zdaj pridno volijo Taaffejevim načelom sovražne poslance. Divji gonjači (actores pecoris teutonici) — posebna vrsta nemškutarjev, — ki so marljivi pobočniki nemškutarskega župana, spravljajo te obrtnike za časa volitev iz vseh delavnic in postavljajo jih kot nepremagljive stražne nemške vrste proti narodnim volilcem in njih težnjam. Na takšen način se kvári volilno pravo.

Navadni nemškutar se hrani z nemškutarskim listjem, postavim: „Grazer Tagblatt“, „Marburger Zeitung“, „Deutsche Wacht“, „Freie Stimmen“, „Deutsche allg. Zeitung“, in kar je še takega listja. Kar je tamkaj pisanega, to bolj verjame, kakor besede sv. pisma.

Posebna povrsta s čudnimi svojstvi in načeli je politični čevljarček in krojač (politicus maximus), ki zna svetovati v vseh še tako kočljivih prašanjih najmodrejše. Po njegovem mnenju na priliko — to sem slišal na lastna ušesa — morali bi se vsi slovenski učitelji in duhovniki odstraniti ali izgnati ter z nemškimi nadomestiti in v malo letih bi bil zadnji Slovenec pokopan v domači zemlji. Teda bi bil most do Adrije izgotovljen.

Da so nemški časniki zagnali velik krič in da so hoteli nas in našo slavnost pred javnostjo smešiti in osramotiti in s tem znižati nje veliki pomen, je jasno in pri naših drugih sosedih že navadno. Med drugim so pisali tudi, koliko vagonov da smo bili naročili pri južni železnici. Da je to bila veliko večja laž, kakor je sicer majhen dopisunček nemških časnikov velik, nam lahko priča načelnštvo železniške postaje v Ljutomeru in prometno ravnateljstvo v Gradcu. Sicer pa dobi vsak, kdor dokaže, da smo bili mi te vagone naročili, 1000 kron in te si sedaj lahko zasluži tudi precej gladni dopisunček nemških časnikov, kateri je teh kron itak zelo potreben.

In iz kakšnega vzroka se je po nemških časnikih toliko kričalo?

Tukajšnje črvido, večinoma iz samih uradnikov obstoječe nemčurstvo, je priredilo meseca junija pevsko slavnost z razvitjem zastave. Beračilo se je za zastavo po vesoljni Germaniji, da so že celo nemški časniki iz tega beračenja norce brili, bobnalo se je že par mesecev poprej in vabilo vse, kjer je le bilo kakšno nemško društvo, obljubovala se je pijača in vse drugo brezplačno, in tukajšnji matadori z nadžupanom Dullerjem in notarjem Thurnom na čelu so mislili, da bo trg Ljutomer s tem gotovo naenkrat „čistokrvno“ nemški postal. In kakšen je bil uspeh? Prišlo je nekaj žejne druhal z gotovim namenom, kar je bilo boljšega, se je še istega dne popoldne odpeljalo, naše ljudstvo pa se je celi komediji smejalo, ljudje so klicali drug drugemu: Hodi gledat, kakšne maškare („ehrenjungfrave“ z velikonemškimi trakovi) so na odru, na „slavnostnega“ gubernika so s prstom kazali in njegovemu napenjanju se smejali in klicali „glej, glej, kako ga krč lomi“ — k temu so naši fantje krepko klicali „Živijo“ — in to je bila nemška slavnost „čisto nemškega“ trga Ljutomera.

In sedaj, ko je „Sokol“ priredil samo domačo slavnost brez vsega zunanega pompa, samo zaradi tega je povabil gubernike, da bi se ljudstvu razjasnila sokolska ideja in misel, ko se je naše ljudstvo brez vsake posebne agitacije odzvalo vabilu s tako velikansko udeležbo čez 3000 ljudi, ter s tem pokazalo svoje zanimanje za mlado društvo, ko se je to slovensko ljudstvo tako dostojno in pošteno obnašalo, da bi vsaka politično zrela stranka bila ponosna na tako ljudstvo, s kakšnim veseljem in navdušenjem je pri neznosni vročini pazno poslušalo gubernike in njim pritrjevalo — če se spominjamo, kako se je obnašala ob času one nemške slavnosti po darovanem vinu (najbrž ni bilo pristno) upijanjena nemška druhal, kako je celo noč po trgu razsajala, izzivala, z revolverji grozila in mirne Slovence brez vsakega vzroka pobijala.

drugi dan pa še po dnevu svojo pijanost kazala in kako kisle obraze so kazali drugi dan naši veliki Germani — si vsakdo lahko sam misli, kako je bilo takrat po nemški slavnosti, kateri so sledile nebrojne kazenske ovadbe, in kako je danes po naši tako dostojni in krasni sokolski slavnosti našim na svojo „kulturo“ toli ponosnim nemškutarjem pri srcu!?

Gospoda, le tako naprej, le priredite še več takih „slavnosti“, kakor je bila ta in mi bomo vam „vekomaj hvalo peli“, ker s tem le našemu ljudstvu odpirate oči, sebi pa „hladen grob“ kopljete.

Bodete se, oče župan, z vašimi pajdaši vred že morali privaditi, da bo slovensko ljudstvo ljutomerskega okraja hodilo svojo pot in da se ne bo oziralo na vašo ter gospoda nadžupana in celega štaba c. kr. uradnikov politiko in če se bodete še tolikokrat hoteli pokazati slovenskemu ljudstvu kot pravi kavalir. Ljudstvo že samo spoznava in bode kmalu spoznalo, kdo je žnjim in kdo je proti njemu. In da vse naše nemčurstvo stoji na glinastih nogah, bo dokazala bodočnost.

Ti pa mladi „Sokol“ ravnaj se po došlem ti pozdravu in „pazno se po Murskem polju nam oziraj!“ Na zdar!

Celjske in štajarske novice.

(Imenovanje.) Deželni odbor štajarski je imenoval g. dr. Ferdinanda Kuneja distriktnim zdravnikom za okraj vranski s sedežem na Vranskem. Častitamo novemu okrožnemu zdravniku in Vrančanom.

(„Hmeljerejec!“) Pod tem naslovom objavljeni članek nam je slavno c. kr. pravništvo zaplenilo. Zaplembo zaplenjenih odstavkov je c. kr. okrožno sodišče v Celju kot tiskovno sodišče blagovolilo potrditi iz sledečih razlogov: — „V označenem spisu se pozivlja hmeljerejec, da naj skupček letošnjega pridelka nalože samo v slovenskih denarnih zavodih, da naj svoje potrebe nabavljajo samo pri slovenskih trgovcih in obrtnikih, ker sicer ta denar služi le sovražnikom v podjarmljenje ubogega kmeta, ker bi sicer podpirali le sovražnike v njihovem stremljenju po oškodovanju in uničenju slovenskega naroda, kateri bi se potem mogli bahati, da slovenski kmet svoje lastne otroke uničuje, nje (sovražnike) pa ljubi. — Z ozirom na opetovano izvajanje gesla „svoji k svojim“ zadržuje spis hujskanje proti drugemu (nemškemu) narodu, torej prestop v zmyslu § 302. kaz. zak., vsled česar se je izrekla gornja obsodba. Celje, 3. septembra 1903. Podpis nečitljiv. — Sedaj veste, zakaj so nas zaplenili.

(Posojilnica v Celju) je znižala obrestno mero od vseh posojil od 6 na 5 1/2 %.

8. Nemškutar slovenožeruh (nemškutarius slovenovorus seu slovenofagus) je učitelj na ponemčevalnih* šolah, kjer kradejo in žrejo slovenskim materam otroke ter jih preustrojajo mnogokrat v nemškutarske janičarje. Slovenožer je po zunanosti enak drugim učiteljem, samo da nosi glavo, katero daljša navadno visoka, četudi oguljena pinja, v svoji oholosti in ošabnosti bolj navpično; saj stoji navpik tako tudi prazen klas na njivi.

Pri slovenožerih pa je zopet treba razločevati dve vrsti in sicer:

A) Židovski slovenožeruh (slovenovorus Iudaicus)

kojega delokrog so „šulferajnske“ šole, katere so popolnoma v židovskih rokah, kar je svoj čas pokazal z izvestnimi govori deželni zbor dunajski. Ta slovenožeruh dobiva za svoje izdajsko delovanje groše Judeža Iškarijota, kateri je tudi izdal za 30 srebrnikov svojega ljubega učitelja.

* Mi visoko čislamo nemško slovstvo, nemško oliko; a ljudska šola ni poklicana nemški jezik poučevati, ker ne doseže nobenega uspeha in se tako morajo drugi potrebni predmeti na škodo narodnega razvoja zanemarjati. To se je tudi že slišalo v več deželnih zborih n. pr. kranjskem, v štajarskem. Tuji jeziki uče se pri vseh narodih, kjer so zdrave šolske razmere, v srednjih šolah.

On je živa mora, ležeča na prsih matere Slove nije; on dela nato, da se razširja na zdravem slovenskem telesu gnjusna grinta in gniloba, da se počasi ugnezdi po naših krajih tuja šega še z večjo nemškutarijo; in ako se to podjetje tem izdajcam tako posreči, kakor zdaj napreduje, ni nam treba se nadejati, da dobimo kedaj zedinjeno Slovenijo, ampak dežela se bode imenovala zedinjena Nemškutarija, ki bo obsegala vse slovenske pokrajine.

B) Domači slovenožeruh (slovenovorus domesticus)

deluje na deželnih šolah po malem Štajarju in Koroškem in se muči in ubija ubogim otročičem v glavo svoj riba fiš, miza tiš, kaša brajn, lustig sajn. Ako ima nemškutarske vrline poleg svoje pridnosti, pade mu šestokrat po posvetnih priporočilih kak Judežev grošek v prazni žepek.

C) Slovenožrski profesor (nemškutarius classicus)

deluje na gimnazijah. Naših rojakov je le malo v tej vrsti najti in lahko bi jih na prste naštel; a vendar jih je nekaj, ker to višjim predstojnikom posebno prija in ugaja. Tudi oni hlepe po višji službi, ker mislijo, da so za kaj višjega vstvarjeni; ali ker njihov duh visoko leta, navadno nizko sede. (Te vrste slovenožerci so zlasti prisiljenci).

Vsi slovenožeruhi imajo pa še nekatera skupna svojstva. Oni nočejo slovensko govoriti ti

(Bratje „Sokoli“!) Za izlet v Žalec se bodo vadile proste vaje ob godbi v soboto zvečer v veliki dvorani „Narodnega doma“. Pridite vsi! Odbor.

(Izlet „Celjskega Sokola“ v Žalec) dne 20. t. m. obeta biti nekaj posebnega. Javna telovadba se bo vršila sredi trga, za občinstvo pa bo prirejen prostor v senčnatem drevoredu. Na tem izletu bo pokazal „Celjski Sokol“, kako širi idejo sokolsko s pravim pozitivnim delom. V prvič bo nastopilo pri prostih vajah lepo število žalskih slovenskih fantov, ki so že vsi pristopili kot člani k „Celjskemu Sokolu“. Natančnejši spored tega izleta še prijavimo.

(Nemško lopovstvo.) Glasilo celjskih Nemcev „Deutsche Wacht“ je obdoločilo g. dr. Vekoslava Kukovca, odvetniškega kandidata v Celju, da v ponedeljek, 7. t. m. zapuščajoč peron tukajšnjega kolodvora ni oddal peronskega lističa. Očividno hoče kaka nemška kreatura na ta način dr. Kukovcu kot znanemu neustrašljivemu narodnjaku iz vsakomur razumljivih vzrokov krasti dobro ime, ker to impertinentno poročilo vzbuja sum, kakor da bi si dr. Kukovec ne bil kupil in kakor da bi ne bil uporabil za vstop na kolodvorski peron peronskega lističa. Dr. Kukovec s svojo akademiško častno besedo izjavlja, da si je ob gorenji priliki kupil iz avtomata na celjskem kolodvoru peronski list za 20 vin. in da je ta peronski list ob odhodu s perona oddal službo vratarja izvršujočemu možu Šrimpfu. Vsako nasprotno neresnično trditev, naj pride iz katerih ust koli, imenuje dr. Kukovec tem potom, če se vedoma kot neresnične izreče, infamno laž. — Naši bralci pa iz tega slučaja zopet izprevidijo, kakih sredstev se celjsko nemštvo v svojem časopisu poslužuje, da bi oškodovalo svoje politične nasprotnike. To ni pošten boj z nasprotnikom, to je v očeh vsakega olikanega človeka — lopovstvo! Dr. Kukovca pa vsi, ki so kdaj z njim občevali, toliko poznajo, da taka lopovska laž njegovemu poštenju v očeh poštenjaka v škodovati — ne more.

(Opravljivi pri „vahtarci“.) Meseca majnika je prinesla celjska „vahtarca“ vest „Nesramno odiranje romarjev“, v kateri se je napadalo vikarja celjske župne cerkve, g. Ivana Goriškega, češ, da je na prav židovski način odril romarje, ki so potovali s posebnim vlakom na Brezje, za okroglo svotico 3000 K Gosp. Gorišek je tožil. Porotna obravnava je bila že določena na 15. t. m. „Vahtarčnemu“ uredniku so se začele tresti hlačice in moledoval je in moledoval, da se je končno stvar poravnala, kakor piše zadnja „vahtarca“, v kateri se preklicuje vse, kar se je svoj čas trdilo o g. vikarju Gorišku. — Vidite jih, takšni so ti celjski nemčurji. Najprej opravljajo, da se kar kadi, na človeku ne najdejo niti pičice dobre, Slovenec je vse, samo ne pošten človek, kajti pri njih je poštenjak le

nemčur; lažejo, obrekujejo, čast kradejo itd., itd. ali končno, ko jih primete pred sodnijo, plazijo toliko časa po trebuhu pred vami in prosijo, da vas končno prepričajo, da se zadovoljite s prepričlicom v „vahtarci“. Takšni so ti ljudje. Ali razžalite jih vi, pa bode videli, kedaj se bodo poravnali z vami. Nikdar! Tirali vas bodo pred sodišče in naj se zgodi z vami, kar hoče, ali s preklicom se ne bodo zadovoljili nikdar. Nemčurska poštenost, kaj hočemo.

(„Kmetje dajte svoje sine študirat!“) Da je dopisnik v zadnji „Domovini“ pod tem na slovom pravo zadel, kaže nam tudi zadnje zborovanje „südmärke“ v Slovenjemgradu. Tu pravi neki govornik sledeče: „Rodovitno polje hvaležnega narodnega delovanja našlo bi se posebno pri povspesjevanju in podpiranju študij. V vseh krajih, kjer so nemške visoke, srednje ali strokovne šole, morali bi se pri vseh podružnicah „südmärke“ osnovati posebni odbori, kateri bi imeli za sledeče skrbeti: neplačljivo posredovanje za dobro hrano in dobra stanovanja za dijake, posredovanje proste hrane, učnih pripomočkov, privatnega pouka, štipendij, prirejanje veselice za uboge dijake itd. Tako skrbijo Nemci za naraščaj inteligence, dočim pa dopisnik v „Domovini“ št. 64 trdi, da imamo Slovenci že preveč inteligence.

(Ura na stolpu „nemške“ cerkve) je pač že zdavnaj zaslužila, da bi jo poslali v penzijo, kajti onemogla je popolnoma. Le redki so dnovi, da se ji poljubi nekoliko ur kazati čas celjskim zemljanom. Sicer se pa mora reči, da so vse celjske javne ure ali slabe, ali pa popolnoma zanič. Diference po celih 15 minut niso nikake redke prikazni. Kolikokrat se prigodi, da se vsled nemarnosti dotičnikov, ki bi morali skrbeti za točno oskrbo javnih ur, zamudi rok pri sodišču ali pri kaki drugi oblasti. In kaj pomaga izgovarjati se, sodnik povleče svojo uro iz žepa in konec je besed, dasiravno na stolpu „nemške“ cerkve še manjka par minut do določenega časa. Zadnji čas bi res že bil, da ljudje ne bodo vsled tuje nemarnosti imeli potov in stroškov.

(Pozor!) Narodnemu občinstvu v Celju in na deželi javljamo, da je g. Magolič izročil vodstvo svojega fotografičnega zavoda „Apolon“ v hiši hotela pri „Zlati kroni“ bivšemu asistentu c. kr. dvornega in komornega fotografa K. Pietznerja gosp. Picku. Ker bode novi poslovodja go tovo zadoščal v vsakem oziru zahtevam občinstva, dolžnost je vsakega Slovenca, da podpira ta fotografični zavod ter opusti neopravičeno in sramotno narodno mlačnost.

(V Št. Pavlu pri Preboldu) priredi v nedeljo, dne 20. t. m. pol. in gospodarsko društvo poučni shod. Predaval bo potovalni učitelj gosp. Ivan Bele o sadje in vinoreji. Šentpavelčani smo vsled veselice že zasloveli kot izredni do brovoljčki in veseljaki pri sosedih. Ker pa je

bilo nedavno v „Domovini“ samo tako narodno delo, kakor so igre in ples, po pravici obsojeno, prirediti hočemo za spremembo poučni shod. Kljub vsem veselicam nam nemškutarija sili skozi vrata in okna. Naš občinski odbor je volil nemško misleče može za volitev v okrajni zastop! Čas je torej, da nehamo z veselicami in pričenmo s poučnimi shodi. Dobro došli vsi dne 20. t. m. v Št. Pavlu!

(Glavno zborovanje „südmärke“) vršilo se je v nedeljo, dne 6. t. m. v Slovenjemgradu. Torej v mestu, katerega prebivalci so po nesrečnem požaru še pred kratkim beračili za podpore po vseh slovenskih deželah. Isti prebivalci, kateri so še pred kratkim prejeli milodare iz slovenskih rok, sprejeli so v svojem mestu v nedeljo najhujše sovražnike slovenskega ljudstva; isti prebivalci, kateri se imajo edino vrli pomoči slovenske okolice zahvaliti, da ni uničil ogenj celega mesta, isti prebivalci sprejeli so v nedeljo s huronskim tuljenjem in hajlanjem „südmarkovce“ kot svoje rešitelje pred slovenskim navalom! Ali ni to višek nemčurske nesramnosti in predrznosti?! „Südmärke“ je zraven nemškega „šulferajna“ nam Slovincem najnevarnejše društvo. Dočim nas hoče „šulferajn“ oropati našega materinega jezika, hoče se „südmärke“ polastiti naše zemlje. Ne brez vzroka imenujejo torej mnogi ti društvi „roparski društvi“ in celo poštenim Nemcem začelo se je gabiti pred takim nesramnim početjem, ter so jima mnogi pokazali hrbet. Ne čudimo se tedaj, ako so v nedeljo na glavnem zborovanju javkali in stokali vsi govorniki o velikem nazadovanju „südmärke“ v preteklem letu. Dohodki lanskega leta so bili skoraj za 10.000 kron manjši od predlanskega leta, dočim so bili izdatki lanskega leta znatno večji. Tako neugodno poročilo o društvu, katero vodi edino le geslo: „pogin Slovincem!“ mora kar vsakega Slovenca iz srca razveseliti in ga navduševati za daljnji neizprosni boj proti našim največjim sovražnikom „südmarkovcem“ in „šulferajnovcem“.

(Okrajno glavarstvo v Konjicah) Dunajski uradni list je objavil oznanilo ministrstva notranjih zadev, da se s 1. oktobrom t. l. ustanovi v Konjicah okrajno glavarstvo.

(Ogenj) V torek, dne 1. t. m. ob 10. uri dopoldne je ogenj upepelil dve hiši in gospodarsko poslopje s krmo, našega zelo priljubljenega in občespoštovanega kmeta in gostilničarja Mat. Jazbeca p. d. Sokola v Orešju pri Št. Petru pod Sv. gorami. Ogenj se je s toliko hitrostjo razširil, da so bila v petih minutah vsa tri poslopja v plamenu. Na rešitev poslopij ni bilo niti misliti. Le hladnokrvnosti gospodarjevi se je zahvaliti, da se je rešila živina, nekaj pohištva, obleke, perila in nekaj gospodarskega orodja. Požarna bramba iz Št. Petra je pod vodstvom

in prej dobiš zlat od berača, nego da ti tak zine slovensko besedo, on se je sramuje. Ako ga nagovoriš po domače, odgovarja ti nemški ter se strahopezljivo ozira, ako ga morda ne vidi in ne čuje kaki nemškutarski mogotec; kajti po njegovem mnenju je že smrten greh z narodnjakom govoriti; „hleb za trebuhom ne hodi“, si misli. Slovenožeruhi niso udje slovenskih učiteljskih društev, ampak si snujejo nemškutarska.

9. Nemškutarski nadzorun ali ogle duh (špicelius horribilis)

ogleduje ljudske šole po naših deželah in je strahovit prežun. On si razdeli svoje podložne na levo in desno, kakor pastir ovce in koštrune, in pri teh na levi strani je vse slabo, na desni pa dobro. Pred takim se morajo hlače tresti marsikateremu zaslužnemu poštenjaku učitelju. Mogočni nadzorun poostri lahko že samo ob sebi ostro pero, in ubogi učitelj ne dobi starinske doklade, katero je že težko pričakoval s svojo družino; kajti v njegovi šoli se po nadzorunovih mislih premalo nemškutari in učitelj sam nima nemškutarskih vrlin. A čudno je to pri teh nadzorunih, da morejo tudi nadzorovati slovenski pouk, sami pa čestokrat niso slovenščine zmožni.

10. Duhovni nemškutar (nemškutarius clericus)

nahaja se na Štajarskem le redkokrat, imamo

jedva tri ali štiri pravcate eksemplare. On je, kakor se je enkrat neki vnet duhovnik sam izrazil, redka bela vrana med črnimi. Bolje tej beli vrani ugaja neki koroški zrak, redi pa se tudi na Kranjskem. Na Goriškem pa je se v najnovejši dobi prikazal neki čuden izrodek, o kojem se nočem pečati, saj so nam ga že slovenski listi večkrat likali in brusili. Nemškutarski duhovnik bega in zmeša slovenskega kmeta ter mu polaga na srce važnost nemškutarstva, stoji pri volitvah vedno na strani narodnih nasprotnikov, in o tem govori tudi sveto pismo: „Varujte se lažnjivih prerokov, ki pridejo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so grabljivi volkovi“.

11. in 12. Nemškutarski trgovec (nemškutarius vatlaris) in nemškutarski krčmar (nemškutarius pančarius)

sta od pete do glave enaka navadnemu nemškutarju, katerega imate že orisanega pri št. 7. Izcimita se na tamkaj popisani način iz slovenskega dečka, a navadno bolje živita in se redita, dokler še gre. Obadva gospodarita in nemškutarita hudo po naših mestih in trgih ter na pravljata velike nemške napise, da dajeta tako vsakemu kraju zunanjo nemško obleko in tuje lice. A to ni njuna edina velika zasluga za deželo Nemškutarijo, ampak vpliv teh nemških napisov je tako mogočen, da sili celo trgovce

mrzlega narodnega značaja, da si tudi oni oskrbe take napise. Prečudno, a velja tukaj latinski rek: „Exempla trahunt“ — vzgledi vlečejo. — V svoji štacuni ali krčmi pa sta oba jako prijazna s Slovenci ter se jim na vsak mogočen način dobrikata; zgodi se tudi, da včasih celo trdita, ako po naključbi prideta med odlične narodnjake, da sta sama Slovenca. Ako pa morata na volišče, stojita kot trda skala in glasujeta proti onim, ki jima danzadnevom nosijo težko zaslužene krajcarje za slabo blago ali popačeno vino. Če pa sčasoma vendar ljudstvo, kar pa se rado ne pripeti, izprevidi njuno sleparstvo, konča se njuna nemškutarija navadno s plesom ob bobnu.

Tako sem obdelal nemškutarja moškega spola in potrpežljivega bralca z dolgočasnim raziskavanjem mučil; a živi tudi med nami neka živalica nežnega ženskega spola, ki ima zelo razširjen mili priimek nemškutarica. Vendar ker jaz kot neoženjen samec le redkokrat imam lepo priliko, da bi občeval z našimi nemškutaricami, prosil bi kakega prirodoslovnega izvedenca ali narodno izvedenka, da bi razširila tudi svoje študije ter nam blagovoljno priobčila svoja opazovanja.

stotnikovega namestnika gosp. Drogenika s hvalevredno hitrostjo došla na pogorišče ter neumorno delala in branila, da se niso še druga v bližini stoječa gospodarska poslopja vnela. Žalibog, da ni bilo vode. Ogenj je nastal najbrž po neprevidnosti nekega tujega voznika, ki je tamkaj konje krmil ter z gorečo smodko na pod po krmu šel, kjer je tudi goreti začelo. Storilcu so že na sledu. Gospod Jazbec ima škode blizu 8000 K in je komaj za 3200 K zavarovan.

(Ljudska veselica na Pragarskem.) V nedeljo, dne 13. t. m. vršila se bo na Pragarskem, kjer so pred kakimi 60 leti stale le tri slovenske hiše, nemška ljudska veselica. Mi smo radovedni, koliko „Nemcev“ se bo te veselice udeležilo.

(Ptujski „Nemci“) V ponedeljek in torek obhajali so ptujski „turnarčki“ štiridesetletnico svojega obstanka. Koliko simpatij so si v tem času pridobili ptujski „turnarčki“, pokazala je pač najboljša navedena slavnost, katera je popolnoma pogorela. Po mestu razobešenih je bilo le par frankfurtarskih cunj, in sicer pri županu Ornigu in podžupanu Kaiserju ter pri uredništvu „Štajerca“. Javna telovadba se je vršila v mestnem parku pred hrvaškimi pionirji in pred slovenskimi blapci in deklami. Tujcev je bilo petnajst in so ti že večinoma pred telovadbo popihali iz Ptuja. Heil!

(Ormož.) Veliki koncert podružnic družbe sv. Cirila in Metoda minil je tukaj predzadnjo nedeljo vsestransko imenitno. Bilo je lepo vreme in toliko odličnih gostov, da še na krasnem vrtu g. Kalkbrennerja skoraj vsi prostorov niso dobili. Varaždinska godba, obstoječa iz 30 mož, svirala je kaj spretno in mnogo, popevali so naši in hrvatski pevci in pevkinje (društvo „Vila“ iz Varaždina) da je bilo vse veselo in navdušeno. Razglednice, šajjiva pošta, šopki in konfeti so bili priljubljena zabava. Dohodki so bili nepričakovano lepi, tako da je čistega dobička dobila glavna družba 150 kron, okoliška šola pa dobi nad 50 kron za šol. kuhinjo in Božičnico. Bog daj skoraj enako veselico!

(Od Sv. Bolfenka pri Središču.) Ogenj. V petek, dne 4. septembra t. l. ob 8. uri zvečer je začelo naenkrat plat zvona biti. Prestrašeni ljudje so bežali na lice mesta, k posestniku J. Kerenčiču v Jastrebcih. Ker pa je poslopje eno največjih v omenjeni vasi, se sploh ni dalo zaradi strašne vročine gasiti. Vrli načelnik požarne brambe središke g. Klemenčič je prihitel z ne znano hitrico glede na daljavo z brizgalnico in oddelkom gasilcev, kateri so v kratkem času dosegli, da se je ogenj lokaliziral na goreči objekt, ter tako odvrnila nevarnost od cele vasi. Vrlim gasilcem in drugim, kateri so pomagali gasiti, bodi tukaj izrečena prisrčna zahvala.

Poročilo o premovanju konj

dne 23. julija 1903.

Ker sem se zanašal, da bode c. kr. konjerejsko društvo v Gradcu napravilo v „Konjerejcu“ obširnejše poročilo o premovanju konj ter tako majhno udeležbo pri premovanju opravičilo, odlagal sem s tem poročilom.

Šele v drugi številki „Konjerejca“ dne 1. septembra, torej skoraj šest tednov po izvršenem premovanju konj, dalo je konjerejsko društvo kolikor največ mogoče kratko poročilo. Ker je bila udeležba posebno slaba, da, iz nekaterih okrajev kakor Konjice, Rogateca in Sevnice celo ni bilo nobenega udeleženca, prisililo je tajnika konjerejskega društva, da je že pripravljena okrajna darila skupaj v vrečo pobral ter iste nazaj v Gradec odpeljal.

Slabi udeležbi pri premovanju imajo se pa toliko bolj tisti zahvaliti, ki so dobili za eno in isto žival po dve darili kakor n. pr. nekateri posestniki iz šmarskega in laškega okraja.

Posebno slabo razglašenje premovanja od strani c. kr. konjerejskega društva, (katero se je zateklo k celjskemu magistratu, da isti v vseh petih okrajih Celje, Konjice, Laško, Rogatec, Sevnica in Šmarje razglašenje izvede, ter dejstvo, da se razsojevalna komisija posebno ozira pri podelitvi premij le na luksuz konje, dalo je v povod celjskemu okrajnemu zastopu, da je v plenarni seji dne 21. avgusta o tem razpravljal.

Načelnik g. dr. Serbec je poročal, da je šele 21. julija t. l. dobil odlok od 20. julija t. l., s katerim se mu je naznanilo, da bo 23. julija premovanje konj v Celju, ne da bi se naznanil kraj in ura premovanja, in misli, da bode kazalo opozoriti družbo, naj pravočasno naznani premovanje okrajnemu odboru ali okrajnemu glavarstvu, da bode mogoče pravočasno vse občine obvestiti.

Gosp. Podgoršek je predlagal, da bi se od družbe zahtevalo, naj med razsojevalce sprejme tudi nekatere odbornike okrajnega zastopa. Načelnik pojasni, da se to nikakor ne more zahtevati, nakar omeni g. Baš, da bi se vsaj stavili nasveti, oziroma izrekla želja glede razsodnikov, kar se enoglasno sklene in naloži okrajnemu odboru, pisati na konjerejsko društvo v tem zmislu.

Isti sklep naj bi storili tudi drugi okrajni zastopi.

Nadalje naj bi se še zahtevalo, da c. kr. konjerejsko društvo preskrbi pouk v konjereji pri premovanju tukajšnjim konjerejcem v razumljivem — slovenskem jeziku.

Da bi še drugokrat tako slabo razglašenje ne bilo povod tako slabi udeležbi naj bi se c. kr. konjerejsko društvo mesto na celjski magistrat, obrnilo pravočasno na okrajne zastope, kateri bodo radevolje pravočasno konjerejce obvestili.

Pri zadnjem premovanju se je razdelilo 40 daril v znesku 1440 K.

V Celju, dne 3. septembra 1903.

Oroslav Kušec.

Društveno gibanje

(Prostovoljna požarna bramba v Arjivasi) prijazno naznani, da se bode za dne 20. septembra t. l. v Petrovčah namenjena veselica radi sokolske slavnosti v Žalcu preloži na 4. oktobra. Na to veselico p. n. občinstvo že danes opozarjamo, ker — kakor je že iz priprav razvidno — bode jako zanimiva. Naj se tudi sosedna društva na to ozirajo in ne sklicujejo zborovanj in veselice na tisti dan.

(Ormož.) Podpisani odbor „moške podružnice sv. Cirila in Metoda v Ormožu“ si dovoljuje tem potom izreči najiskrenejšo zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da se je zadnji veliki koncert v Ormožu vršil tako sijajno. Posebno se zahvaljuje slav. pevskemu društvu „Vila“ s pevovodjem profesorjem godbe g. Vjekoslavom Rosenberg-Ružičko, ki je obenem spretno vodil slavno meščansko godbo iz Varaždina, za posebne točke petja in godbe; slav. ženski podružnici ormoški za prijazno sodelovanje; g. Domicjanu Serajniku za izvrstno vodstvo koncerta; vsem cenjenim damam pevkam in gospodom pevcem iz Ormoža in okraja za preobilni trud, posebno solistom: g. dr. Beli Stuhec, g. Francu Serajnik ter gospici Antoniji in Mariji Štupca, kakor Angeli in Anki Repič za njih krasno petje in sviranje; vsem narodnim gospicam in gospodom za okrašenje slavnostnega prostora; vsem dragim in milim gostom, ki so tako mnogobrojno prišli iz Hrvatskega in domačih krajev, osobito iz Varaždina. — Ormož, dne 1. septembra 1903.

Odbor.

(„Vuherski tamburaški zbor“) priredi v nedeljo, 13. septembra veselico (tamburanje, dve gledališki igri, petje, prosta zabava in ples), ki se vrši v prostorih g. Sgerma p. d. „Kajzarja“ v Vuhredu. Začetek ob pol 6. uri. Vstopnina 50 v. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

Druge slovenske novice.

(Na škofijski sinodi v Ljubljani) se je izrekla želja, naj bi župni uradi uradovali izključno slovenski, če imajo tudi morda še iz prejšnjih časov nemške tiskovine. Obenem se je konstatiralo, da se to do malega že skoraj povsod godi in da sam škofijski ordinarijat v Ljubljani dopisuje razun z ministrstvom z vsemi drugimi uradi le slovenski. O škofijskem ordinarijatu v Mariboru pa nam prihajajo vedno pritožbe, da dopisuje večinoma le nemški.

(Trutzburg), podružnica nemškega delavskega društva „Germania“ se je v nedeljo usta-

novila v Ljubljani. Ustanavljati so jo pomagali tudi celjski „nemci“, med njimi uslužbenec nemške tiskarne Franko Heu, ki je celo spustil nekako govoranco v svet (Bog daj pamet! — op. stavca!), katera po zatrjevanju verodostojnih oseb ni imela ne glave ne repa. Izvolil se je odbor in zborovanje zaključilo s pesmijo „Die Wacht am Rhein“. Pripomniti je treba, da se je vse to godilo pri zaprtih vratih kazinskega salona, kajti drugače bi bila „Trutzburg“ splavala po vodi. Pristopilo je k društvu celih 17 udov. „Narod“ pristavlja svojemu poročilu, da bi bilo dobro imenovati društvo „Frotzburg“, ker so zraven sami „frocii“.

(Vlak je povozil) v torek zvečer blizu Kamnika neko žensko. Šla je najbrž po progi in se prepozno izognila. Bila je ljudem popolnoma neznanca. Stara je bila okrog 40 let, oblečena je bila v modro obleko in je imela svilen robec na glavi. Prenesli so jo v mrtvašnico v Podgorju.

(Na poti proti domu zblaznel) je delavec Jože Brudermann iz Tribuč pri Brezicah, ko se je vračal po gorenjski železnici z Westfalskega. Odpeljali so ga v kranjsko deželno blaznico.

(Učiteljski strokovni tečaji) na kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu so določeni na dan od 5. do 12. vinotoka. Predmet teh kurzov bo pouk o umnem kletarstvu. Udeležbe se ga lahko ljudski učitelji, ki se pa morajo prej zglasiti.

(Mlad hudodelec) Robert in Julij Namarš, 14 let stara dvojčka, sinova gospoda Rajmunda Namarša, posestnika v Čatežu na Dolenjskem, srečata dne 8. t. m. popoldne blizu čateškega broda 17 letnega fanta Fr. Jelčiča. Jelčič napade brez vsega vzroka Roberta Namarša z nočem in mu poškoduje levo roko. Ko pa prihiti Julij svojemu bratu na pomoč, zgrabi ga Jelčič in ga z nožem zabode. Julij je še šest korakov naredil in se zgrudil mrtev na tla. — Mladi hudodelec je odšel s svojim očetom v Kostanjevico naznanit sodnji svoj slavni čin.

(Nemški odvetniki proti dr. Brejcu.) Prošlo soboto ste se vršili dve zanimivi obravnavi pri celovškem okrajnem sodišču. Dr. Brejc je zastopal dve slovenski stranki nasprotnika pa sta bila Nemca, dr. Luggin in dr. Assam. Oba Nemca sta protestirala proti slovenskemu uradovanju že iz vzroka ker nemški celovski odvetniki ne znajo slovenski. Dr. Luggin je celo osebno žalil gosp. dr. Brejca, ki mu je jako stvarno odgovarjal. Sodnik, sodni tajnik Kuess, je izjavil, da se bo dosledno držal postopanja, kakor je v navadi drugod po slovenskih in jezikovno mešanih krajih, da bo obravnaval v onem jeziku, v kojem je tožba pisana, da se bo v istem jeziku pisal zapisnik in izdala obsodba. Toženec se sme posluževati svojega jezika in njegov zagovor se bo tudi v njegovem jeziku zabeležil. Vse napenjanje nemških odvetnikov torej ne pomaga nič. Seveda zato grozna jeza nad nadsvetnikom gosp. pl. Fladingom in sodnim tajnikom Kuessom. Ali nemški petelinčki se bodo sčasoma že privadili še hujših stvari.

(Goriški Slovenci in Italija.) „Soča“ je prešla iz Vidma iz laške roke te-le vrstice: „Našega kralja in milo kraljico Jeleno je navdušeno pozdravilo nad 20 000 irredentov. Toda storili so svojo dolžnost tudi beneški Slovenci, kar je naredilo v dvornih krogih jako velik vtis. Treba vedeti, da se na kraljevem dvoru govori tudi slovanski-srbski, kar razume tudi vsak Slovenec lažje nego Sicilijanec in Lombardec književno toskanščino. Danes je prišlo v Italiji v modo vse, kar je slovanskega, ker le v prijateljstvu s slovanskim svetom iščemo bodočo srečo mlade Italije. — Zakaj tega ne razumete goriški Slovenci? Zakaj vas ni bilo v Vidmu, da bi bili vredno pozdravili kraljico, ki vas ljubi, ki je vaše krvi, kakor ni nobena druga?! Vaša deputacija bi bila odlikovana, vaš šopek cvetja bi dičil kot četrti voz naše mile Jelene, in vaš post bi bil največjega pomena!“

(Pokvarjen kruh.) Iz Gorice poročajo, da je pristojna zdravstvena oblast konfiscirala v ondotni novi židovski pekarni 11 kvintalov pokvarjenega kruha, katerega so morali potem sežgati.

(Volilna sleparija v Trstu) V pondeljek se je pričela v Trstu obravnava zaradi sleparstev, ki so se vršila pri zadnji občinski volitvi. Obtoženih je 13 oseb, med njimi občinska svetnika Benussi in Cumar. Glavni obtoženec je neki Edmund Cosani, ki je štiridesetkrat glasoval. Razprava je spravila jako zanimive stvari na dan. O izidu bomo poročali natančneje.

Politični pregled.

(Obletnica smrti cesarice Elizabete.) Včeraj je bila obletnica smrti pokojne cesarice. Širom cele Avstrije so se čitale maše zadušnice in na cesaričino krsto na Dunaju se je položilo več krasnih vencev.

(Deželni zbori.) Uradna „Wiener Zeitung“ je prijavila v torek cesarski patent, s katerim se skličejo deželni zbori in sicer: solnograški, bukovinski in predarlski dne 10. septembra; koroški, gališki, šlezjski in nižjeavstrijski dne 14. septembra; gornjeavstrijski 17. septembra; štajarski in moravski dne 21. septembra; kranjski dne 22. septembra; češki in tirolski dne 29. septembra. Razun tržaškega, goriškega, dalmatinskega in istrskega so torej sklicani vsi deželni zbori. — Vlada noče sklicati državnega zbora, ker se boji viharne prizorov vsled krize na Ogrskem in njenih posledic v avstrijski državni polovici. Posilno nadaljevanje vojaške službe letošnjih tretjeletnikov bi bilo gotovo dalo povod nebrojnim interpelacijam in nujnim predlogom. Sicer pa naj bo vlada prepričana, da bodo deželni zbori govorili ravno tako odločno besedo, kakor bi jo bil državni zbor, ako ne odločnejšo.

(Kriza na Ogrskem) še ni končana. Cesar se je odpeljal iz Budimpešte, ne da bi bil koga poveril s sestavo novega kabineta. Lukacz in Szell nista hotela sprejeti, drugi pa vse preveč zahtevajo, česar pa krona nikakor ne more dati, ako hoče, da ostane edinstvo v armadi. Stvar torej ostane pri starem. Novincev nimajo, davkov ni nihče dolžan plačevati in vlada je brez moči. Cesar se odpelje k vojaškim vajam v Galicijo. Izjavil je baje, da ne dovoli večjih koncesij, kakor jih je imel Szell, sicer se rajši odpove prestolu.

(Srbija) Ministrski svet, kateremu je predsedoval kralj sam, je sklenil, da bodo častniki, ki so se udeležili nove zarote morali vnovič priseči zvestobo kralju. Ako bi tega ne hoteli storiti, jih postavijo pred vojaško sodišče. Bati se je, da ne bi zarotniki naščuvali tudi moštva, da bi šlo z njimi v Belgrad in prisililo kralja, da kaznuje morilce kralja Aleksandra. Z druge strani se pa zopet poroča, da tudi zarotniki iz Aleksandrovih časov niso zadovoljni s kraljem Petrom, ker je baje rekel, da je dejanje Aleksandrovih morilcev brez plačila patrijotično dejanje, s plačilom bi pa bilo hudodelstvo. — Včeraj je vstopil prestolonaslednik kot prostak v srbsko armado. Kralj mu je podelil 18. polk.

(V Macedoniji) ravna Turki grozno neusmiljeno s krščanskim prebivalstvom, ker vstajkim četam ne morejo ničesar storiti. Koder hodijo turške čete, je vse požgano in opustošeno, da preti prebivalstvu lakota. Strašne grozovitosti se pripovedujejo o zavzetju mesta Smilovo po Turkih. Bašibozuki in redni vojaki so obkolili mesto ter ga zažgali in ustrelili vsakega, kdor je hotel pobegniti. Bašibozuki so nato plenili po mestu, vojaki so pa morili prebivalce. Otroke so metali v ogenj, odraslih so pa pomorili nad 200. Mnogo žensk so zaprli v neko hišo, ki so jo polili s petrolejem in zažgali. Ženske bi bile vse zgorele, a rešili so jih bašibozuki, katerim je bilo že preveč grozovitosti. — Bolgarski knez Ferdinand je baje sprejel v avdijenci tri člane macedonskega odbora. Predložili so mu nekaj ultimatum, da naj pomaga Macedoncem ali pa naj odstopi. — Turčija sicer uradno javlja, da vrača oropancem njihovo last, ali to vračanje je gotovo zopet „turško“, namreč, da se vzame še kaj več, kakor se je prej vzelo. Med Srbijo in Bolgarijo se vrše pogajanja glede skupne akcije v Macedoniji.

(Angleški kralj) je imenoval portugalskega kralja admiralom angleške mornarice.

Dopisi.

Laško. Ker se tukajšnji nemškutarji in nemškutarski podrepaniki, zlasti pa še osebe, ki se čutijo v zadnjem dopisu prizadete, toliko razburjajo, hočem jim, kakor tudi drugim le toliko povedati, da je bilo na tisti šulferajnski veselici še veliko slabše, kakor se je pa pisalo. Gospodu davkarskemu pregledniku St. in pa g. pristavu Pl. pa nujno svetujemo, naj se glede imenovane veselice kje drugje razburjata ne pa v svojih pisarnah med uradnimi urami in še celo pri odprtih oknih, tako, da mimoidoči ljudje mislijo, da nimata res drugega opraviti, kakor na tak način svojo mogočnost (!) in pa jezo kazati. Vesta, draga gospoda, škoda bi bila, ko bi se vama žolč razlil zaradi take malenkosti; kdo bi pa potem na Laškem nemškutarijo še vzdrževal.

„Naš „fajerber“ je truplo, obstoječe iz samih slovenskih udov, med temi tudi iz nekaterih zavednih narodnjakov, le glava — ta je pa — „tajč“. Ni nam slučajno dobro znano, od kod so ta gospod „haukman“ prišli, le toliko vemo, da Laščan niso, Štajarec pravijo, da tudi ne, pač pa nekateri pravijo, da so prišli iz Madžarskega. No, pa naj že bo kakor hoče, naš „fajerber haukman“ so, pa je! Besedo hočejo imeti vsled tega veliko; pokoriti se jim mora vsak „fajerberkar“. Ker so si ta gospod svoje oblasti svesti, zaukazali so vsem „mitglidarjem“, da morajo izključno in brez ugovora „tajč“ med seboj kvasiti! Se veča je bilo to joj, ko pa polovica ognjegascsev nemščine še niti zmožna ni, kako pa hoče potem uboga para nemško klatiti?! Ker so pa gospod „haukman“ „lutriš“ vere, je umevno, da se le tošnje leto zaradi njih ognjegasci še niti na cesarjev rojstni dan niso skupno udeležili velike maše, kar je bilo pod prejšnjimi načelniki vedno v navadi.

Ker ima Laško že toliko gostilo, da človek res ne ve, če je sploh toliko ljudi tukaj, da bi prišlo na vsako gostilno povprečno deset oseb vstevši otroke, posrečilo se je tudi veleznanu „glazarju“, „mitglidu“ „podvinske bande“ gosp. Windischu, da je dobil dovoljenje, prodajati v steklenicah vino, pivo, žganje itd.! Imenovan! je bil že poprej znan kričač in zdaj še-le, ko se ga skoraj vsak dan pošteno nasrka! Vsak dan se sliši po trgu njegovo res čarobno tulenje — a pardon — petje, njegovo trompetanje, ki hoče človeka kar oglušiti. Gospod župan se seveda za tak nemir ne zmenijo dovolj, si pač mislijo, za takega človeka kot je ta, je glavna stvar, da tuli v nemški rog! Slovenec bi seveda bil takoj v zapor odveden in njegova koncesija bi šla kmalu rakom žvižgat. No pa mi smo v Laškem trgu — popolnoma v „rajhu“ še ne — in s tem je dovolj rečeno!

Kako se je pa kaj vam, g. učitelj, pri nabi-ranju otrok za „šulferajnarco“ godilo? Kakor se je slišalo, ste se marsikje pošteno „nafarbali“, ker so vam dali zavedni slovenski starši vkljub vsem vašim naporom „korbco“! Seveda je poskusil za vami še gospod Joža svojo srečo; a tudi njemu je bila sreča nemila! Veste, vsak dan ni nedelja in kakor se nam zdi, se hoče tudi našim ljudem že svitati! Z željo, da s trdnim zaupanjem, da se prav v kratkem še kaj zmenimo, ostajam še vedno vaš

Podhumski samotar.

Narodno-gospodarske novice.

Poziv slovenskim čebelarjem!

V večini slovenskih krajev daje ajda čebelar glavno pašo. Pri nas na Spodnjem Štajarskem je navada, da oni čebelarji, ki čebelarijo še po starem sistemu, torej z nepremakljivim satovjem, pomorijo po končani paši, t. j. navadno v drugi polovici meseca septembra, gotovo število čebelnih ljudstev, polomijo satovje z medom iz panjev ter tako vso vsebino panja prodajo. Zdaj pridejo medarji v vasi medu kupovat, in tudi razni drugi trgovci se pečajo ta čas z medovim baratanjem. Pa kako ti ljudje pri tem postopajo! Kupec ima ob cesti postavljen odprt sod, v katerega pomeče kupljeno blago. Razume se, da med privabi ogromno število čebel v ta sod,

zlasti, ker je paša že končana. Kupec, oziroma njegov delavec pa prav hladnokrvno po sodu okolu z metlo čebele pometa ter jih z debelim batom v med — bolje rečeno, v ono ostudno brozgo — pomečka in potlači, da bi mu ne odnašale medu.

Dragi čebelarji! Vprašam Vas tedaj, ali je to početje današnjemu času, XX stoletju primerno? Prvič je jako ostudno, gabljivo; pomislimo, da prosto, kmetsko ljudstvo samo to nesnago zopet popije, medar sam in pa gospoda medicine zopet ne mara. Drugič pomorijo medarji s tem v resnici nečloveškim početjem mnogo čebel, saj se jih v enem takem sodu v 1/4 uri na tisoče pomečka. Skušnja uči, da so čebelni panji v krajih, kjer se je med kupoval, v takih časih jako na ljudstvu oslabei, vendar neveden lastnik ni vedel vzroka.

Ali bi se dalo to krivično postopanje takih kupcev zabraniti? Gotovo! V naših dandanašnjih postavah se najdete dve točki, ki govorite o „poškodovanju tuje lasti“ in o „gromadni moritvi koristnih živali“. Kupec tedaj, ki čebele mori na zgoraj omenjeni način, se brezdvomno krivega stori teh dveh prestopkov. Z ozirom, da bi zamogel s tem storiti čebeloreji vobče veliko uslugo, dovoljujem si, vsem čebelarjem onih krajev, kjer je kupovanje medu na omenjeni način v navadi, prav nujno priporočati sledeče:

Čebelarji posameznih občin, ali več občin skupaj naj bi vložili potom občinskih uradov pri c. kr. okrajnem glavarstvu nujno prošnjo z mnogimi podpisi čebelarjev, naj bi se na podlagi omenjenih dveh paragrafov takoj izdal ukaz, da se sme med kupovati le v popolnoma zaprtih prostorih; vsak, ki pride ali odide, mora vrata zapreti za seboj; kdor na javni cesti ali sploh na prostem med prevaža ali prenaša, mora ga imeti v zaprti ali dobro zavezani posodi, da čebele ne pridejo do medu; kupec sme sode z medom le popolnoma zaprte, t. j. za izvoz popolnoma pripravljene iz kupovalnega prostora odstraniti. To varnostno postopanje je tembolj potrebno, ker je mogoče, da pride naprodaj tudi po gnilobi okužen med, s kojim bi se lahko čebele celega kraja okužile. Gniloba je pa, kakor je čebelarjem znano, pri čebelah istega pomena, kar je kuga pri ljudeh in pri večjih domačih živalih.

Obrnil sem se na nekega pravnikarja, da bi mi one točke iz dotične postave poiskal in natančneje označil, pa ne vem si razlagati vzroka, zakaj mi ni odgovoril. Hotel sem namreč ta dva paragrafa doslovno omeniti, da bi ju zamogel vsakdo v prošnji natanko navesti ter se na to opirati.

Toliko tedaj prav tople priporočam vsem mislečim čebelarjem. Varujmo se take škode, ki se da odvrniti; saj moramo tudi mi čebelarji, proti koncu paše med odjemati „pri zaprtih vratih“, ako n čemo po roparji škode trpeti. Tem čebelam, koje bi nam medarji pomorili, lahko tedaj rešimo življenje, nasproti onim, ki nam jih v teku leta poberejo neugodni vremenski pojavi, pa ne moremo pomagati!

Jan. Jurančič

Brzjavka.

Radgona. — Volitve v gornjeradgonski okraj. — Pri volitvah v okrajni zastop propali. Muhič od Sv. Jurija ob Ščavnici izdal. Pritožba se vloži.

Svarilo!

Ker si moja žena Marija Spende naročuje pijačo na up in si izposojuje denar, svarim tem potom vsakega, ji na up kaj dati ali posoditi, ker ne bodem jaz plačnik teh dolgov.

Gornjigrad, dne 9. septembra 1903.

Franc Spende

posestnik in gostilničar.

(269) **Cena vžigalic:** 13-5

1. orig. zabojs s 500 zavitki (normal) K 48 —
franko Ljubljana, 2% popusta.

iv. Perdan, Ljubljana.

VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda
Zaloga pri Iv. Perdanu v Ljubljani.

**MAL POLOŽI DAR
DOMU NA ALTAR!**

Te vžigalice
so v prid družbi sv. Cirila in Metoda
v LJUBLJANI.

iv. Perdan, Ljubljana.

1. orig. zabojs s 500 zavitki (Flaming) K 52 —
franko Ljubljana, 2% popusta.

Trgovski učence

krepe postave, z dobrimi šolskimi spričevali, se sprejme
tako v mešano trgovino na deželi. Natančni naslov
(369) 3-3 pove upravništvo „Domovine“.

Oddaja stavbe.

Stavba novega šolskega poslopja, obstoječega
iz 5 učnih sob, stanovanja za nadučitelja in k
temu spadajočih prostorov v trgu Braslovče,
postaja Polzela-Braslovče, odda se potom ust-
mene zniževalne dražbe.

Dražba se bo vršila dne 24. septembra
1903 ob 10 uri dopoldne v obstoječem šolskem
poslopju v Braslovčah.

Stavba se bo oddala le enem general-
nemu podjetniku.

Izklicna cena znaša 47811 K 6 v.

Stavbeni operat, obstoječ iz stavbenih na-
črtov, stavbenega dovoljenja, stroškovnika in
stavbenih pogojev, je razpoložljiv v pisarni kraj-
nega šolskega sveta v Braslovčah in pri okrajnem
šolskem svetu v Celju (okrajno glavarstvo) v
vpogled.

Vsak licitant mora pred začetkom dražbe
položiti varščino 10% izklicne cene, t. j. 4780 K.

Krajni šolski svet Braslovče
dne 30. avgusta 1903.

(373) 2 Načelnik: Jožef Omladič.

(374) Starejši, neoženjen 3-3

poslovodja

se sprejme v trgovini z mešanim blagom
v trgu na Spodnjem Štajarskem.

Kje, se poizve pri upravništvu „Domovine“.

Izplačujoče se postransko opravilo

brez posebnega truda in izgube časa
najdejo spoštovane osebe vsakega stanu
in povsod s prevzetjem zastopa avstrijske
družbe prve vrste, ki sprejema
„zavarovanja proti požaru, steklu, proti
škodi pri prevažanju, proti tatvini po
vlomu in življenja“. — Ponudbe pod
„1798“, Gradec, poste restante.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
žele. ene, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
ske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

Kuverte priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Stanje hranilnih vlog 17 milijonov K. Rezervni zaklad nad 500.000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih
obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h ka-
pitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne
da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna
občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno
močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to
hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 3/4% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak
dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izpo-
sojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa
želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora
plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Zacherlin

pomaga izorno kot nedo-
sežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Celje: Traun in Stiger
Viktor Wogg
Alojzij Walland
Milan Hočevar
Josip Matič
Anton Ferjen
Fran Zanger
Ferd. Jakowitsch
Frid. Jakowitsch
Anton Kolenc
Franc Pečnik
Oto Schwarzl lekarna

Celje: Ivan Ravnikar
M. Rauscher lekarna
Josip Srimz
Anton Topolak
W. Wratschko
Dobrna: Jos. Sikok še
Braslovče: Ant. Plaskan
Josip Pauer
Gomilsko: Fran Cukaia

Hrastnik: Alojzija Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. X. Petek
Janez Filipič
Sevnica: Anton Verbič
S. F. Schalk
Ludovik Smole
Trg Lemberg: Franc Zupančič
Konjce: Fr. Kupnik 145

Laško: Andrej Elsbacher
Karl Hermann
Planina: Lud. Scherker
F. Wamb rechtsammer
Gornji grad: Jakob Božič
Franc Scharb
Ferd. Ivanus
A. P. Krautsdorfer
Anton Schwelz
Karol Sima
Mozirje: Leopold Vukič

Pristova: Marija Suppanz
And. Suppanz
Brežice: Fran Matheis
Franc Varlec
Janez Pinterič
Uršič & Lipej
Žalec: Albert Geiss
Jakob & Marija Janič
St. Jurij: Fran Martin
Velenje: Karl Tischler
Josef Wutti

Trbovlje: Konsumno društvo
Anton Krammer
Jos. Mahkovec
Janez Müller sen.
Jos. Sporn
Franc Dežman
Videm: Ivan Novak
Vitanje: Anton Jaklin
Velenje: Uirih Lager
Vojnik: Fr. Zotti

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevnar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za jesensko in zimsko sezono svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi športne suknje, površnike in haveloke po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga.

Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Rafael Šalmič

trgovina z urami, zlatino in optičnimi predmeti
v Celju v Narodnem domu.

Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, tabatière, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

IVAN REBEK

stavbni in umetni ključalničar
CELJE, Poljske ulice šte. 14.

- izvršuje vsa v
- njegovo stro-
- ko spadajoča
- dela, kakor
- železne ograje
- in vrata, - - -
- - - štedilnike,
- vodovode - - -
- vodnjake itd.

Vse po najnižjih cenah!

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.

Tovarna za sodovico

v sifonih kakor tudi z limonado in malinovcem.

Kupujem maline po najvišji ceni! — Vsi izdelki tovarne se na željo postavijo p. n. strankam na dom. Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Velika trgovina
tu- in inozemskega manufakturnega blaga
na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

'Narodni dom' v Celju 'Pri dobrem pastirju'
Cesarja Jožefa trg Graška cesta.

Postrežba točna! Cene nizke!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER

Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prezvamem vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Martin Kolšek

čevljarški mojster v Celju

se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršuje točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

IVAN LIKAR
glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju
ima svojo pisarno
v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 5.

Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatino, srebrnino, denar in razno-vrstno blago zoper tatvino in vlom.

JOSIP KREGAR

stavbni in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbna in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Častiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za pokrivanje stavb.

Cene jako nizke! Postrežba točna!

Otročje vozičke

za ležati in sedeti

korbe za potovanje, kovčege, različne taške in korbce za trg, držala za časopise, korbce za papir, cvetje, kruh, ročno delo, kakor razno drugo ple-tarsko blago.

Dalje različno izpeljane stalke in stole za otroke. Vse po najnižjih cenah pri

Petru Kostiču, Celje

Glavni trg šte. 2.

Postrežba hitra in točna!

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Sl. javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Anton Kolenc

trgovec s špecerijskim blagom, deželnimi pridelki, sadjem in perutnino

== v CELJU ==

v 'Narodnem domu' in 'pri kroni'.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, deljno seme, malisno štupo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostitih do najfinejših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna mrzla jedila vedno na razpolago.

Odlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.

Martin Stojan ml.

stavbni in umetni mizar v Teharjih pri Celju

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šolskih klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarskih izdelkov.

Josip Koštomaj

gostilničar 'pri jelenu'

priporoča svojo

dobro vpeljano gostilno.

Mrzla in topla kuhinja * * * *

* * * * vedno na razpolago!

Anton Topolak

trgovec s špecerijskim blagom
v Celju (nasproti Narodnemu domu)

priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Keglevicha.

Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.

JOSIP LEON

krojaški mojster
v Celju, Gosposke ulice šte. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najvljudneje priporočam.

Hitra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam da sem prevzel

gostilno

v 'Narodnem domu' v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro marcno pivo, pristna vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.

Zahvala.

Povodom smrti našega iskreno ljubljene-
nega, nepozabnega brata, oziroma svaka in
strica, velečastitega gospoda

FERDINANDA JANA

župnika v p.

se nam je od toliko strani ustmeno in pis-
meno izrazilo odkritosrčno sočutje, da nas
veže dolžnost, da tem potom izrekamo za
imenovane dokaze prijateljskega sočutja in
za podarjene krasne vence svojo najiskrenejšo
zahvalo.

Zlasti pa zahvaljujemo prečastito duhov-
ščino za veličastno cerkveno slovesnost, slavno
„Slov. pevsko društvo braslovško“ za ganljivo,
v srce segajoče petje dveh žalospenov ter vse
prijatelje in znance, ki so prihiteli od blizu in
daleč dragemu rajnemu izkazovat zadnjo čast.

Braslovče, dne 8. septembra 1903.

(382)

Rodbina Paurova.

Naznanilo.

Pred menda tremi tedni je našel v tusodnem
zaporu se nahajajoči Jernej Medved na cesti
Celje-Laško pri „Grenadirju“ pred novo sa-
vinsko brvjo

zlatu damsko uro
z zlatu verižico.

Lastnik naj se oglasi pri podpisanim sodišču.

C. kr. okrožno sodišče Celje

odd. II.

(386)

dne 9. septembra 1903.

Sadno drevje

Jablane: zim. parmena,
oberdikova raj., renski
bobovec, kaslerska raj.,
štajar. mašanca, ananas
rajn., pol. kalvil, par.
rambur.
 Zelo močne hruške:
vajlerjeva mošt., nor-
menka mošt., sršenovka.
Pritlikovci: veliko vrst
hrušek in jablan.

prodaja po primeroma
nizki ceni

Tom. Grah

Ponikva

ob južni železnici.

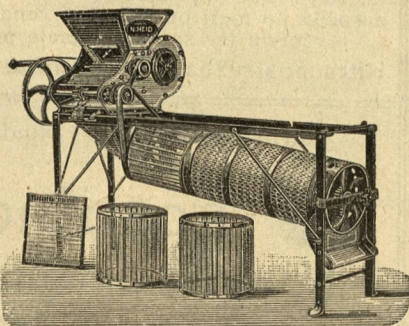
(384) 4-1

K sezoni!

Trgovina z železnino „MERKUR“ Peter Majdič
Celje, Stajarsko *** Podružnica v Kranju, Gorenjsko
priporoča

svojo veliko za-
logo različnih
poljedelskih
strojev, kakor:
gepeljne, mlatil-
nice, čistilnice,
slamoreznice,
mline in stiskal-
nice za grozdje
in sadje, vetr-
nice, brane za
njive in seno-
žeti, pluge itd.

po najnižjih cenah.

(398) -13

Službo menja

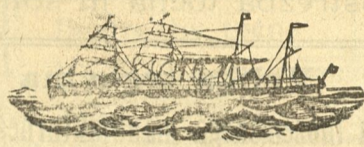
s kako kolegino učiteljica v
lepem trgu na Spodnjem Sta-
jarskem, II. plač. razr., 4raz-
redna šola, novo šolsko po-
slopje, prosto, lepo stanovanje
— 1 uro od železniške postaje,
blizu večjega mesta. Zahteva se
tudi II. plačilni razred, prosto
stanovanje, blizu kakšne želez-
niške postaje. — Naslov pri
uredništvu „Domovine“.

(385) 1

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.
Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

„Svoji k svojim!“

= Delavnica za vsa cerkvena dela =

KONRAD SKAZA

St. Ulrich, Gröden, Tirol.

se priporoča za izdelovanje

svetnikov, altarjev in vseh
v to stroko spadajočih del.

Za vsa naročila originalne fotografije mojih
del. Spričevala na zahtevanje. (35) 12-9

Za vsako slovensko naročilo
od 100 K

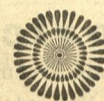
umetno rezljano razpelo zastoj.

Kolarski učenec

se takoj sprejme pri (381) 2-1

Fr. Perglerju v Slovenski Bistrici.

2 deklici ali 2 dijaka

iz boljše rodbine se sprej-
meta v boljšo obitelj na
hrano in stanovanje. —

Na razpolago je glasovir.

Naslov pove upravništvo

„Domovine“. (380) 3-2

Vsaki gospodinjji

je čestitati, ki glede na zdravje, prihranek in dobri
okus uporablja Kathreiner-Kneippovo sladno kavo.

Vljudna prošnja: Pri kupovanju ne zahtevajte samo »sladne kave«,
ampak izrečno vselej — Kathreinerjevo — Kneippovo sladno kavo
in odjemajte jo le v izvornih zavojih, kakršnega kaže ta podoba.

Gena zavoju 50 vinarjev.
vsečina 500 gramov.

Kathreiner

Varuštna

znar

Seb. Kneipp

Kneippova sladna kava

v polnih zrnih.
Kathreinerjeve tovarne La.
Monakovo.